

OBČINA ŠOŠTANJ IMA STATUT!

Svet občine Šoštanj je 18. maja 1995 s štirinajstimi glasovi za in štirimi proti, ob odsotnosti dveh članov sveta, sprejel predlog statuta Občine Šoštanj.

Poučenim najbrž ni potrebno poudarjati, kako pomembno je, da je Svet občine Šoštanj, kljub ostremu nasprotovanju manjšine in vrsti poizkusov, da bi izločili tri glasove članov strank slovenske pomladi v svetu občine še pred sprejetjem predloga statuta, temeljni akt občine vendarle spravil pod streho. Od tu naprej so sedaj vrata odprta, predvsem pa se bomo veliko lažje pripravljali na pričakujočo delitveno bilanco bivše občine Velenje.

Zato je prav, da ponatisnemo nekaj misli župana dr. Bogdana Meniha, ki jih je tik pred glasovanjem namenil članom Sveta občine Šoštanj.

Vse stvari morajo biti urejene po vrsti in je najprej treba sprejeti statut, da bo možno ustanoviti upravo občine in v njej zaposliti ljudi ter pričeti delati tisto, kar od nas pričakujejo in kar moramo narediti, da se bo občina Šoštanj postavila na svoje noge.

Statut smo pripravljali tri mesece in ga na široko predstavili ter obravnavali preko 120 pripomb, od katerih jih je več kot osemdeset upoštevanih.

Najbolj sporno zadevo, status krajevnih skupnosti smo uredili tako, da krajevnim skupnostim ostanejo praktično vse pristojnosti, razlika je le v tem, da po načelih lokalne reforme ne morejo imeti statusa kot prej.

Raznoračni pritiski na izpostavljenih ljudi v občini, vključno z mano, so se stopnjevali vse do današnjega dne. Nekaj je bilo vmes ponudb za trgovanje, saj je mnogim jasno, da je potrebno za sprejem statuta 14 glasov članov Sveta občine. Toda statut, kot temeljni akt občine, je preveč pomemben za nas vse, da bi se spuščali tako nizko in bi z njim trgovali ali pristajali na izsiljevanja. To je tako, kot da bi na državnem nivoju vodili politično trgovanje za sprejem ustave. To so dokumenti, ki jih je treba na široko uskladiti in naš statut je tako pripravljen.

Prepuščeno je vam, gospa in gospodje svetniki, da po svoji vesti glasujete in izpolnite obljubo, da se boste zavzemali za občino Šoštanj. Po sprejetju statuta pa vas čakajo aktivnosti v dveh smereh:

prvič formirati upravo občine in drugič sprejemanje proračuna. Ta dva pogoja morata biti izpolnjena, da bo občina normalno funkcionirala, tega pa ni mogoče korektno narediti pred statutom!

Zakonski rok za sprejem statuta je bil 30. april. V zakonu pa seveda ni sankcij, kaj se zgodi, če statuta ni. To je pač ocena, da bi v tem obdobju statuti morali biti sprejeti, da bo lokalna reforma nemoteno potekla in bi občine lahko v tem letu normalno zaživele.

Sankcij torej ni, posledice pa so:

občina brez statuta je samo gola črka na papirju in bolj, ko bi odlašali s statutom bolj se nam bo odmikala samostojna občina Šoštanj z gospodarji v Šoštanju. Zato sedaj, tik pred glasovanjem, trkam na vašo vest, da z vašo odločitvijo omogočite normalno delo občini, za kar so se ljudje večinsko odločili na lanskem referendumu za ustanovitev nove občine Šoštanj.

OBČINE LIST ŠOŠTANJ

Uvodnik

Obljubljamo, da se bomo v prihodnje skušali držati odločitve uredniškega odbora LISTA občine Šoštanj, da bo ta izhajal vsak tretji četrtek v mesecu. Toda začetne težave nas še dajejo in tako smo tokrat teden dni v zamudi. Če pa smo iskreni: s težkim pričakovanjem smo čakali na izid glasovanja o predlogu statuta Občine Šoštanj, ki ga je Svet občine opravil ravno na dan, ko bi moral iziti časopis, to je 18. maja. In z veseljem vam, spoštovane bralke in bralci, občanke in občani, danes sporočamo, da je Svet občine sprejel statut, za kar mu čestitamo, saj je to ravno tako pomembno, kot pozitivni izid referenduma ZA OBČINO ŠOŠTANJ; in ni lepšega darila občanom za obletnico referenduma kot sprejem temeljnega akta naše občine. Ta je pomemben tudi za ureditev izdajanja tega časopisa, saj je v statutu zakoličeno in urejeno tudi to vprašanje.

Prav presenečeni smo, ko preštevamo dogodke, ki se vrstijo v naši občini in tiste, katerih se aktivno in pasivno udeležujejo naši občani širom domovine. Tem dogodkom namenjamo največ pozornosti in smo zato obseg LISTA povečali na osem strani. Tako nam časopisa ne

bo več treba tiskati na (pre)debelem papirju, s čimer odpade kritika naših velenjskih kolegov. Slovenski pregovor pravi, da na mladih svet stoji, zato v drugi številki časopisa na široko odpiramo vrata našim mladim sodelavcem, z upanjem, da bodo poslej z veseljem pisali v naš časopis, ki tako postaja tudi njihov.

Še bolj se veselimo naročnikov, katerih je že brez reklame preko 140. Dnevno povpraševanje po časopisu nas utrjuje v prepričanju, da občina mora imeti svoje glasilo, v katerem ne bo manjkalo tudi kritičnih misli o sedanjosti. Kljub nekaterim poizkusom cenzure in discipliniranja upamo, da se bo rubrika BREZ ROKAVIC oddržala in bo odprta predvsem za vaše kritične misli in opozorila na pomankljivosti, seveda v dobri veri, da jih bodo pristojni skušali odpraviti.

Spoštovane občanke in občani! To je vaš časopis. Naročite se nanj, cena je minimalna, LIST pa vam bo omogočil celovit vpogled v delovanje naše nove občine. In pišite, pišite, bodite kritični, saj bomo samo tako s skupnimi močmi in s pravočasno izmenjavo informacij vrniliši Šoštanju njegov nekdanji ugled in sijaj!

Uredništvo

OBLETNICA REFERENDUMA

Teden dni pred 29. majem 1994 so se v bifeju in trgovini v Gaberkah pojavili letaki s kratkim pojasnilom, zakaj je potrebno glasovati ZA NOVO OBČINO ŠOŠTANJ.

Letak je izdala t.i. Liga za novo občino Šoštanj z okolico in danes, leto dni po tem, lahko povemo, da je bila to delovna skupina, ki je bistveno vplivala na podpis sporazuma strank slovenske pomladi v jeseni 1994. Težko je reči, koliko so letaki vplivali na izid referenduma v Gaberkah, a dejstvo ostaja, da je v Gaberkah referendum uspel z osmimi glasovi pribitka in tako preprečil namere, da bi bile danes Gaberke in Ravne sestavna dela Mestne občine Velenje. Zato so gpvorice, češ da se bodo Gaberke in Ravne priključile Velenju, ki jih med ljudi trosijo tisti, ki se ne morejo sprijazniti z dejstvom, da so

stranke slovenske pomladi v Občini Šoštanj resno prevzele oblast, iz trte zvite. V Ravnah je referendum res prinesel sto glasov več proti kot za novo občino Šoštanj, vendar brez ponovnega referenduma v Gaberkah o tem sploh ni mogoče razpravljati.

Kot že večkrat poudarjeno, pa je referendum na celotnem območju sedanje občine, predvsem po zaslugi krajanov Šoštanja, uspel in občina je bila ustanovljena z zakonom Državnega zbora Republike Slovenije.

Zato bo vodstvo občine Šoštanj skupaj z dnevom državnosti v soboto 24. junija pripravilo proslavo tudi v čast 1. obletnice referenduma, v zahvalo vsem tistim, ki so dali glas za občino Šoštanj. Ob tej priložnosti bomo prvič svečano razvili občinsko zastavo.

Vabljeni!

TOPOLŠICA 1945 - 1995

50-letnica podpisa nemške kapitulacije

FOTO: PETER MARINŠEK

FOTO: PETER MARINŠEK

V Topolšici je 9. maja 1945 nemški generalpolkovnik Alexander L'hr, poveljnik armadne skupine E, podpisal kapitulacijo svojih enot. S tem je bila uradno končana druga svetovna vojna na ozemljih jugovzhodne Evrope. Spomin na to dejanje Topolščani obudimo na krajevni praznik, 9. maja.

Letos, pol stoletja po tem dogodku, smo praznovali v okviru državnih prireditev ob petdesetletnici zmage nad nacifašizmom. Svečanosti so se odvijale v zdraviliškem parku. Najprej smo poslušali koncert šoštanske godbe na pihala Zarja. Nato je župan dr. Bogdan Menih otvoril novo spominsko sobo. Istočasno smo pred spomenik žrtvam II. svetovne vojne, ki je lokalnega značaja, položili venec. Po osrednji proslavi, ki jo je prenašala tudi slovenska televizija, se je neuradni del nadaljeval ob spominskem kresu.

vljudno vabljeni na

SVEČANO OTVORITEV

naše poslovalnice v Šoštanju

V PETEK, 2. 6. 1995, OB 12. URI

Pričetek poslovanja za stranke

v ponedeljek, 5. 6. 1995

V ŠOLAH USTVARJAMO

TOKRAT SO OBJAVLJENI PRISPEVKI IZ OSNOVNIH

ZAČETEK DELOVNEGA DNE NEKEGA OSMOŠOLCA

Ko se jutraj napravim iz vodoravne lege, skočim v hlače, se odpravim na WC žurko ter odhitim v šolo. Pred razredom zagledam Nino in Tanjo, ki si zopet sončita zobe. Slišim ostale punce, ki o dogodku, starem celo večnost, klepetajo, kot regljajo žabe pred dežjem. Spet bo ponedelja. V kotu se Marko baše s sladkarijami, obenem pa gleda kot bik v nova vrata v angleški zvezek. Kdo je oseba, ki prepisuje kot knjigovodja, piše pa kot Prešeren? Moj sosed, seveda. V oči mi pade blazno resen dogodek. Zagledam Matevža, ki piha Nini na dušo. Ona mu z nasmehom odvrne: "Ja za kva me pa maš? Sitn si kot podrepna muha. Jest že mam avojo žrtev."

Mimo prisopiha Matej, ki je kakor star "fjakarski" zapravljiček že navsezgodaj obletal vse trgovine. Iz stranišča se vije cigaretne dim: "Aha, Turki so spet na delu." Ostali zaspano sanjarijo o dobrih, starih časih, ko besede šola še niso poznali.

OB 220 - LETNICI ŠOLSTVA

Šola, v mesecu aprilu je po tvojih prostorih vel čisto poseben veter, veter otroške ustvarjalnosti. Po stenah plakati z miselnimi vzorci in aplikacijami, urejeni kotički, v njih pa razstavljeni otroški izdelki, zbrani predmeti, s katerimi so se učili dedki, babice, mamice, očetje. Človek je srečen, ko zagleda otroke, ki strmijo vate in premišlujejo, kaj jim bo prinesel nov dan. Pozdrav, topel nasmeh nam dasta navdih za nadaljnje delo. V trenutku so pozabljeni vsakdanje skrbi, prepustimo se igri in ustvarjalnosti. To ni igra za zabavo, temveč trdo delo.

Dejavnosti našega projekta so potekale po načrtu. Motivacija za delo se je iz dneva v dan stopnjevala. Učence je bilo treba vzpodbujati in upoštevati njihove sposobnosti. Bili so manj neposredno vodeni kot pri klasičnem pouku. Samostojno so ustvarjali in dajali svoje pobude. Načrtovali so delo, svoj izdelek in tako dosegli zastavljene smotre. Uporabljali so drugačne vire znanja in si pomagali z ustreznimi literaturo. V projektne delu smo povezali učne vsebine iz več predmetov in si tako približali čas naših ptednikov. Takšen način dela je učence pritegnil, saj so delali v manjših skupinah, zanje pa so se odločili po svojem zanimanju. Cilj, da spoznamo življenje in vlogo šole v preteklosti, smo dosgli in v sklepi prireditvi tudi predstavili.

Prepričani smo, da se bomo prjektne učnega dela še lotili. Na tak način bo tudi vez starši - učenci - učitelji trdnejša.

Še enkrat hvala vsem, ki ste nam pomagali pri izvedbi našega projekta z nasveti, idejami, razstavnimi predmeti ali kakorkoli sodelovali pri ustvarjanju.

Marija Praprotnik
OŠ Bibe Röcka

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE ZA SREBRNO VEGOVO PRIZNANJE

V soboto, 22/4-1995, je na OŠ Karla Destovnika Kajuha v Šoštanju potekalo 30. medobčinsko tekmovanje v znanju matematike za Srebrno Vegovo priznanje. Tekmovanja se je udeležilo 159 tekmovalcev iz devetih OŠ občin Velenje, Šmartno ob Paki in Šoštanj, ki so se v 120 minutnem reševanju nalog pomerili v znanju matematike v 6., 7. in 8. razredu. Srebrno Vegovo priznanje je doseglo v šestem razredu 19, v sedmem razredu 19 in v osmem razredu 22 učencev, najboljši trije v posameznih razredih pa so prejeli še nagrade.

Z OŠ KDKajuha so na tem nivoju tekmovanja dosegli priznanje mladi matematiki: v šestem razredu Barbara Mazej, med sedmošolci Rok Kolar in Mitja Melanšek ter osmošolec Maksimilijan Jelenko. Uspešni pa so bili tudi tekmovalci z OŠ Bibe Röcka in sicer: v šestem razredu Denis Verhovnik in Jerneja Goličnik, v osmem razredu pa Anita Mašek in Matej Rožič.

Državnega tekmovanja za Zlato Vegovo priznanje, ki bo 20/5-1995 v Celju, pa se

v skladu s 25. členom Pravilnika o tekmovanju lahko udeležijo učenci sedmega in osmega razreda in sicer do 0,5% vseh učencev 7. razreda in do 1% vseh učencev 8. razreda v občini, kar za populacijo učencev v vseh treh občinah pomeni štiri sedmošolce in osem osmošolcev. Med osmošolci se bo državnega tekmovanja za Zlato Vegovo priznanje

MLADI RAZISKOVALCI

Prvi koraki našega dela so se začeli pri obravnavi osnovnih pojmov o tleh (planet zemlja, nastanek in razvoj tal, pomen tal za človeka, zgradba tel). Preko terenskega dela smo preučevali talne profile v gozdu in travniku, glavne tipe tal, sestavine tal ter izvajali kemijske in fizikalne analize.

Kvantitativno in kvalitativno smo proučili živali v opadu. Pri tem smo utrdili in poglobili znanje o živalih, si razširili znanje z novimi spoznanji ter se začeli uvajati v raziskovalno delo. Rezultati in ugotovitve pa bodo v pomoč raziskovalcem pri njihovem nadaljnjem raziskovanju.

Naši učenci so sodelovali na razpisu gibanja Mladi raziskovalci za razvoj MO Velenje za nalogo: Aktivne metode dela na primeru gozda in travnika
Avtorji: Petra Pevnik, Sandra Grofelnik, Helena Dobnik, Jožica Rihter, Tatjana Napotnik in Barbara Pirant
Mentorici: Marica Rožič, pred. učiteljica, Danica Švarc, pred. učiteljica
Šola: OŠ Bibe Röcka Šoštanj

udeležil Maksimilijan Jelenko z OŠ Karla Destovnika Kajuha.

Prihodnje leto bodo šolska tekmovanja potekala po posameznih šolah v marcu. Tekmovanje za Srebrno Vegovo priznanje bo izvedeno tretjo soboto v aprilu na OŠ Livada v Velenju.

Vsem, ki se bodo pomerili v reševanju zanimivih nalog in trenju matematičnih

orehov, že sedaj želimo veliko uspehov in veliko želje po pridobivanju novih znanj.

Vodja študijske skupine
za matematiko
Irena Rotovnik Aplinc

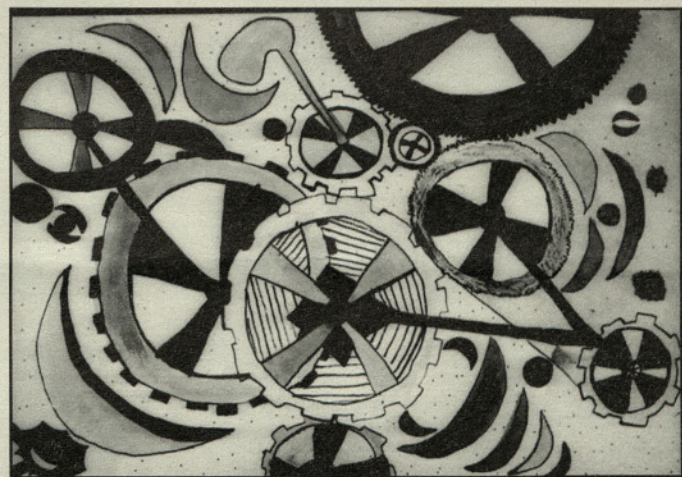
DARINKA JELEN, 6r

Marija Praprotnik
OŠ Bibe Röcka

ANJA VRABIČ, 5r

TANJA ROTOVNIK, 6r

PREPOZNO SEM PRIŠLA DOMOV

Bil je lep pomladni dan, gore so še vedno bile prekrte s snežno odejo. V sončni svetlobi se je videlo, kot da bi bili biseri, ki se sončijo pod žarki. S prijatelji smo občudovali to lepoto narave.

Sklenili smo, da bomo šli malo na sprehod. Stekla sem domov. Povedala sem, da grem s prijatelji k jezeru, in da se bom vrnila čez eno uro. Potem smo odšli. Tekali smo po travnikih in se veselili sonca. Občudovali smo cvetlice in namakali noge v vodo. Bili smo tako srečni, da smo na vse drugo pozabili. Ko sem se spomnila na uro, je bilo že prepozno. Doma so me ošteli in od takrat naprej vedno pridem točno domov.

Tjaša Vrtačnik, 5.a

Z LETALOM NAD GABERKAMI

Bila je lepa sončna nedelja. Po kosilu smo se odločili, da gremo v Lajše. Ko smo prišli tja, nas je pričakalo hrumenje letal. Ogleдали smo si jih. Odločili smo se, da poletimo nad našim krajem. Pilot nas je povabil v letalo. Potem smo poleteli nad Gaberke. Ko

V ŠOLAH USTVARJAMO

ŠOL KARLA DESTOVNIKA - KAJUHA IN BIBE RÖCKA

DAN ODPRTIH VRAT - PROGRAM IN IZVEDBA

V letni delovni načrt šole smo že v začetku šolskega leta zapisali, da želimo sodelovanje med starši in šolo poglobiti. Staršem smo zato ponudili možnost, da se tudi letos ogledajo na DNEVU ODPRTIH VRAT ŠOLE in si tako neposredno ogledajo, kaj njihovi otroci pri pouku in interesnih dejavnostih počnejo.

Šolsko delo smo predstavili na številnih področjih, vključeni pa so bili prav vsi učenci.

Prvošolci so spregovorili o hišnih ljubljencih in jih tudi nekaj v živo pokazali. Na duhovit način so prikazali, kaj že vedo o naravi, in se ob lutkah govorno izražali.

Drugošolci so se pogovarjali in pisali o nastajanju novega življenja pri rastlinah in živalih. Učili so se o delu na polju, rečevali rebuse, poročali o delu skupin, tekmovali v znanju matematične atike, pesali...

Tretješolci so uprizorili pravo gledališče in predstavili projekt POZDRAVLJENA POMLAD. Pripravili so tudi razstavo. • Učenci obeh četrtyh razredov so v kvizu prikazali znanje v zvezi s svojo domovino. Zajete so bile teme iz vseh učnih Predmetov. Druga skupina pa je predstavila projekt OKOLJE s pomočjo video posnetkov, plakatov, fotografij, besedil, ki so jih sami sestavili. Izdelali bodo tudi glasilo. • Nekaj deklic prvega in drugega razreda je predstavilo. Kako poteka delo pri gimnastici. Pokazale so veliko veselja in nadarjenosti. (Starši učencev od 1. Do 4. Razreda so se predstavitve udeležili v velikem številu, kar 87%.)

Učenci na predmetni stopnji so se razdelili v 16 skupin - delno po svojih interesih in sposobnostih. • Skupina za tehnično vzgojo je s pomočjo zbirke FISCHER izdelovala konstrukcije mostov, programator s semaforjem, buldožer in drugo. • V knjižnici so pripravili kviz o delih Leopolda Suhodolčana, staršem pa so pokazali tudi delo z računalnikom v šolski knjižnici. • Računalniški krožek je prikazal delo z uporabnimi programi, izdelali pa so tudi šolski list KDK - NEWS. • Skupina sedmošolcev je predstavila delo s slovenskim pravopisom in slovarjem. • Petošolci so raziskovali značilnosti nižinskih rek, dramtizirali odlomke iz Martina Krpana in Petra Klepca.

Zgodovinski krožek je pripravil razstavo plakatov, ki so nastali ob ogledu Kačnikove domačije. Razstavili so tudi nekaj starih knjig. Imajo še namen raziskati zgodovino naše šole. • Osmošolci so pri fiziki eksperimentalno preverjali OHMOV zakon, pri matematiki pa so se po skupinah pripravljali na eksterno preverjanje. • Šestošolci so v okviru biologije v živo predstavili različne vrtenčarje: tropske ribe, žabe, slepce, ptiče in drugo. Drugi dve skupini pa sta se ubadali z angleščino: utrjevali so imena dni in mesecev ter datume, ob videu preverjali razumevanje besedila v angleškem jeziku, predstavili različne projekte o živalih, modi, svetovnih rekordih, šalah...

Skupina najboljših odbojkarjev, ki so se letos uvrstili v sam vrh slovenske mladinske odbojke, paje pri uri predstavila, kako poteka delo pri treningu odbojke.

(Starši učencev od 5. Do 8. Razreda so bili pri udeležbiskromnejši, le 40% jih je prišlo na DAN ODPRTIH VRAT ŠOLE.)

Staršem je bila predstavitev všeč. Želijo si še več takih možnosti, da opazujejo svoje otroke pri šolskem delu. Mnogi so bili presenečeni nad znanjem otrok. Nekateri so izjavili, da so se tudi sami pri tem nekaj naučili. Pohvalili so tudi izgled učilnic in druge pripomočke, ki popestrijo delo.

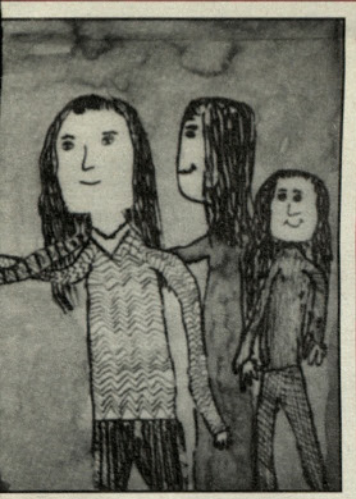
Pomočnica ravnateljca

Jožica Andrejč

O.Š. Karla Destovnika - Kajuha

MATJAŽ KATIČ, 6.c

ANITA MASEK

MARILJA VUKOVIČ, 5.b

V torek, 5.5.1995, popoldne, nekaj minut po 16. uri, so se odprla vrata OŠ Karla Destovnika Kajuha in zaželela dobrodoščilo staršem. Organiziranih je bilo kar zajeten kupček dejavnosti, ena izmed teh je bil likovni krožek pod vodstvom učiteljice Alenke Venišnik, pri katerem sem sodelovala tudi jaz. Delo je potekalo v skupinah: risanje (jaz sem risala portret), slikanje, kaširanje, grafično odtiskovanje in oblikovanje iz gline in papirja. Starši so si tako ogledali različne tehnike likovnega področja.

Prireditev se mi je zdela zanimiva, saj lahko na ta način gostje spoznajo našo šolo tudi od "zuna".

Barbara Mazej, 6.b

Jaz in še dva moja sošolca smo bili pri tehniki. Tam smo sestavljali razne stroje (semaforje, dvigala, elektromagnetna stikala...) znane tehnične zbirke FISCHER. S sošolcem sva naredila elektromagnetno stikalo in dvigalako. Kar smo naredili, smo potem predstavili staršem. Ko sem bil na vrsti, mi je malo zmanjkovalo besed, vendar nisem naredil kakšne večje napake. Delo mi je bilo zelo všeč, vendar mi ni povsem ustrezalo, da je bilo popoldne.

Miha Skorenšek, 6.b

MAMILA

Oh, ta mamila
rada bi samoto napolnila,
čas krajšala
in vezi trgala.

Ko človek malo poskusi,
si pravi, mus ni
poslušati ljudi, ki govorijo,
da to delati se ne sme.
Kmalu zabrodi v težave,
ki pa lahko so že prave,
iz katerih priti se ne da,
takšna je zadeva ta.

Potem pa "ubogi revček" govori,
da želi nehati s strupom se igrati.

A to ne gre kar tako,
saj v težavah je zelo,
pomagati nihče ne more,
a "revček" čaka le do zore.

Melita Meše, 8.c

PESEM O MIRU

Vojne hude so.
Kako lahko se streljajo?
Vem, da to zelo boli.
Tudi mene to skrbi.

Vojne hude so.
Zakaj bombe padajo?
Kako to sploh prenesejo,
da druge streljajo?

Vojne hude so.
Mir vsepovsod naj bo!
Puške naj razpadejo,
in naj vojni več ne bo!

Anja Plešnik in
Mirjam Kolar, 4.b

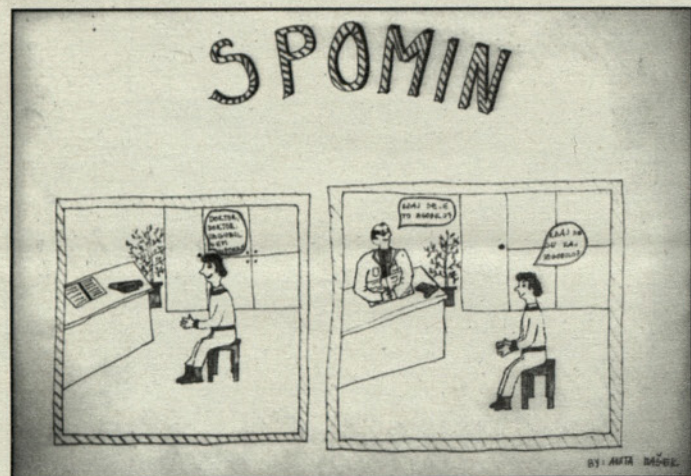
BREZA DOLGOLASKA

Ob našem oknu
breza lase češči si,
veje dolge in košate
padajo na deblo ji.

Ko zjutraj vstanem,
k brezi pohitim,
noben me ne ustavi,
noben ne zadrži.

Ko zagledam jo,
voščim dobro jutro ji,
ona pa spet lase
češe si.

Jasna Šumnik in Zorica Sekulič

David Javornik, 6.a

MOJA MLADOST IN MOJ OČE

Bilo je lepo julijsko jutro. Mirno sem še dremuckal v postelji, ko sem slišal očeta, da naj prideva z bratom k zajtrku. Po zajtrku naju je oče vprašal, če bi kdo odšel z njim v Družmirje. Takoj sem prikimal. Ko sva se odpeljala s traktorjem, sem se veselo smehljalo. Ko sva prispela, me je oče vprašal, če bi poizkusil obračati seno. S strahom sem prikimal. Posadil me je na traktor in začel sem obračati. Skoraj pri koncu sem že bil, ko sem zaslišal ropotanje. Mislil sem, da streljajo za dan rudarjev. Videl sem očeta, ki je hitro tekkel proti traktorju, zato sem ustavil. Prišel je do mene in me

PRAZNIČNO KOSILO

Bilo je lepo nedeljsko popoldne. Oče in mati sta se odločila, da bomo kosili v gostišču pri Kotniku. Odpravili smo se peš. Sprehod je bil dolg in malce dolgočasen, ko pa smo prišli v gostišče, nam je prijeten vonj po kosilu kar pregnal dolgočasnost. Namestili smo se na lesene stole, z mehкими rumenimi blazinami. Na mizi je bil pognjen rumen prt, na njem pa je stala vaza s prekrasnim cvetjem. Bilo je lepo kot še nikoli. Prišel je natakhar in prinesel kosilo, ki smo ga že v soboto naročili po telefonu. Kosilo je bilo izvrstno. Mama si je naročila še kavo, ati pa kozarec belega vina. Jaz pa sem si ogledovala umetniške slike, ki so visele na steni poleg naše mize. Okno

vprašal, če sem slišal ropotanje. Pogledal sem zadnji gumi in videl, da je desna prazna in brez ventilčka. Napeto sem premišljeval in ugotovil, da sem se vozil s prazno gumo. Poklicala sva domov, da naj pridejo po naju in prinesejo orodje za popravilo gume. Dolgo v noč sem premišljeval, kako delovnega in skrbnega očeta imam.

Peter Apat, 6.a

je bilo zagrnjeno z rumenimi zavesami, slišati se je bilo govorjenje ljudi in korake tistih, ki so se sprehajali sem ter tja po gostišču.

Ati je plačal kosilo, potem pa smo se podali na pot proti domu. Prišli smo utrujeni domov. Ta dan je bil res prijeten in želim si še več takih dni.

Aleksandra Zajc, 6.a

LEP SI, KRAJ MOJEGA OTROŠTVA

Skrito v gnezdecu, ki ga skrbno varujejo zeleni grički, leži mestece Šoštanj. Nad njim bdi kup kamenja, ki je bilo nekoč lep grad. Iz gnezdeca se dvigajo visoki stolpčiči elektrarne in blokov, ki s številnimi okni opazujejo dogajanje v okolici. Med temi stolpčiči so tudi zelene zaplate travnikov in dreves, v katerih se radi zadržujejo sivine naveličani prebivalci. Čeprav je mestece malo, je kar precej hrupno. Ljudje so malce zadržani in nezaupljivi do tujcev, a prijazni. V njihovih očeh se zrcalita toplina in prijaznost.

Čeprav majhen, si lep kraj mojega otroštva.

Barbara Petek, 7.a

LEVA STRAN

Leva stran, kakor si je v Sloveniji pač to stran utrdila združena lista, v njej pa ljudje prepoznajo tudi LDS, je v minulem obdobju izvajala neverjetne akcije samo z enim ciljem. Zadržati ali še bolje, preprečiti sprejem statuta občine Šoštanj. Če je ravnanje združene liste povsem razumljivo, saj so v sedaj že sprejetem statutu vgrajeni temelji za odpravo mnogih privilegijev predvsem v Krajevni skupnosti Šoštanj, znano pa je, da je na listi Zdržeme liste nastopil skoraj ves sedanji svet KS Šoštanj, pa ni povsem razumljivo nasprotovanje ge. Plamberger, ki ji sedaj ta statut zagotavlja, da bo občina po zakonu morala prevzeti skrb za njeno obstoj. Toliko manj je razumljivo ostro nasprotovanje sprejetju statuta nestranskega kandidata g. Marijana Ciglerja, ki bi pač moral vedeti, da je statut temeljni kamen za občino in se brez tega tudi on ne bi mogel tvorno vključevati v razvoj občine s svojimi idejami. Še več. Na zadnji seji je brez pravih vsebinskih argumentov, (saj je skoraj vse svoje amandamje pred glasovanjem umaknil in je očitno šlo samo za manever zavlačevanja in utrujanja), nasprotoval sprejetju statuta nasprotoval tudi tako, da je z motenjem seje in polglasnim vpadanjem v besedo drugih, neprestano provociral kolege v svetu z izjavami kot: Rezman vam bo vse zafural, ali, saj bo vse šlo v Velenje ipd. Nekateri sicer trdijo, da bodo s sprejetjem statuta ogroženi nekateri njegovi interesi v KS Šoštanj, vendar gre zgolj za špekulacijo, ki se vleče vse od takrat, ko je na svoj novi avtomobil pritrtil registrsko tablico z napisom CIGLER, sicer je pa takšne čenče sam zanikal v lokalnem časopisu še pred volitvami v polemiki z g. Natkom.

Prav tako ni povsem jasno zakaj se je g. Kopusar tako zagrizeno gnal, da bi preprečil sprejem statuta. Nekateri trdijo, da je pač s svojimi koreninami še vedno globoko v Šmartnem ob Paki, kjer je bilo pred referendumu o novih občinah v obtoku geslo: Občina Velenje mora ostati skupaj, če pa to ne bo uspelo, se nikakor ne bomo povezovali s Šoštanjem. Osebnost pa menim, da gre v tem primeru vendar bolj za strankarsko disciplino, saj je sedaj že očitno, da LDS, ki ima v rokah vse niti lokalne reforme v državi, to vodi tako, da se bo vsak čas popolnoma zalomilo in takrat bo, kar bo. Stanje bo prevzeto in LDS bo zopet po svoje lahko čarala in pisala zakone, kakor ji bo ljubo, seveda v skladu s pričakujočimi volitvami v DZ prihodnje leto. Nesprejeti statut pa lahko na priemr pomeni, da kdo v Ljubljani ugotovi, da takšna občina pač ni izpolnila pogojev za delovanje!

Pri sprejemanju statuta občine je bila zelo zgovorna tudi odsotnost enega člana sveta z Liste za razvoj podeželja. Težko je razumeti, kako si lista za razvoj podeželja sploh razmišlja razvoj podeželja, če je občina, kot eden generatorjev za oblikovanje pogojev razvoja, blokirana brez temeljnega akta? Predvolilni motor liste g. Ivo Drev bo nedvomno našel primerne argumente, zakaj je ta lista za statut zagotovila samo enega, namesto obeh glasov, nedvomno pa je zelo dobro vedel da je njihov en glas premalo, kajti za sprejetje statuta v občini Šoštanj je potrebno 14, ne 13 glasov. Tudi če je šlo za staro titovsko finto: malo tu, malo tam, je tokratna gesta le šla preveč v škodo občine, da bi jo bilo mogoče spregledati. In se tako postavlja vprašanje o iskrenosti podpore te liste, ki so jo njeni akterji pred volitvami dajali g. Menihu. Na prvem ovinku je polovico te podpore namreč padlo s kompozicije v očitni nameri, da bi iztiril ves vlak!

Zato je treba na tem mestu povedati, da je eden redkih, ki je v procesu pripravljavanja statuta deloval izjemno tvorno in korektno g. Rudi Satler iz demokratične stranke upokojencev, saj je ravno njegov, štirinajsti glas odtehtal, da je statut sprejet. Modrost, bogate izkušnje in upoštevanje vrste pripomb so nekako odrinili pritlehne strankarske spotike leve strani, ki jih je ta nastavljal. A na žalost na vsako dobro delo pade tudi kaplja pelina saj mi je zjutraj po sprejetju statuta, v moji pisarni g. Marajan Vrtačnik v nesramno provokacijo, koliko da smo plačali g. Satlerju za njegov glas, pokvaril celo dopoldne.

Ob zadovoljstvu, da je statut sprejet in kakor je pred glasovanjem dejal župan: sedaj se bo lahko sprejel proračun in uredila občinska uprava, ostaja velika skrb, kdo je v resnici vodil celo igro okoli zahteve za izredno sejo in izključitev pisca teh vrstic, Edija Vučina ter tudi dr. Meniha iz sveta še pred glasovanjem o statutu!? Očitno leva stran noče častno priznati poraz na volitvah lansko jesen. Zato je pričakovati, da bodo tudi statut poslali na Ustavno sodišče, kot je g. Srečko Meh poslal na Ustavno sodišče naš statutarni sklep in zraven zapisal, da Občina Šoštanj ogroža pravnopremoženjske interese Mestne občine Velenje ... Vsemu navkljub pa polni energije ostajamo optimisti in zaključimo s parafrazo komunistične čestitke, ki so jo pred prvim majem Velenjčani pošiljali v Šoštanj: **Po petdesetih letih spanja v okovih, se prebujamo v pravico in svobodo!**

Peter Rezman

KULTURA

JUBILEJNICA

Plodnih sedem desetletij Viktorja Kojca

Znani Šoštanjčan in vsestransko prizadevni kulturnik Viktor Kojc je 13. marca slavil sedemdesetletnico. Poznamo ga, kot "živi leksikon Šoštanja"; samo do njega smo stopili, če smo brskali po preteklosti Šoštanja in že smo prišli do iskanih podatkov. Viktor Kojc ohranja iz pripovedovanja, lastnega življenja in iz literature v svojem še docela jasnem spominu številne podatke; bodisi letnice, imena ali opise dogodkov, ki so mlajšim rodovom neznan, starejšim pa že ušli iz spomina. Gospod Kojc si je na svojem domu ustvaril bogat arhiv. Kot da ničesar, kar se je zadnja desetletja dogajalo v Šoštanju in bližnji okolici, ni ušlo njegovi prisotnosti, zabeležki ali naročenemu fotografskemu posnetku. Najkrajše povedano: Viktor Kojc je bil nekdanji zaljubljen v svoj rojstni kraj in morali bi mu večkrat prislunhiti v njegovih nenehnik prizadevanjih, da bi bilo kulturno mrtvilo v Šoštanju manjše. Z dovoljenjem Iva Stropnika, domoznana pri Kulturnem centru Ivana Napotnika Velenje, (ki našega rojaka dobro pozna, prav tako njegov arhiv, saj ga je pomagal sourejšati), objavljamo z nekoliko zamude njegov biografski zapis - jubilejnico Viktorju Kojcu.

M.R.

Viktor Kojc, Šoštanjčan, rojen 13.

marca 1925, žganoslikar. Njegov oče Alojz Kojc je bil vrtnar in amaterski fotograf, l. 1945 ga je aretirala OZNA in je bil najverjetneje ustreljen v poboju v Šoštanju; mati Marija, rojena Šip, je bila šivilja. V Šoštanju končal l. 1941 meščansko šolo, l. 1944 pri mojstru lesne umetniške obrti Milanu Horvatu vajeniško in l. 1946 strokovno obrtno nadaljevalno šolo. Kasneje ob delu študiral pedagogiko in psihologijo. V letih 1950-1956 zaposlen v šoštanskem LIK-u, bil leto dni tajnik Stanovajske skupnosti Šoštanj, nato enajst let (1960-1971) likovni pedagog (l. 1960 na I. osn. šoli v Velenju, nato do upokojitve l. 1972 na II. osn. šoli v Šoštanju - Osnovna šola Bibe Roecka, kjer je leta 1963 ustanovil Napotnikovo galerijo, zbral zanjo veliko del eksponatov in bil vrsto let njen upravitelj).

Kot slikar-kipar samouk se je že pred II. sv. vojno vključil v takratno razgibano kulturno življenje domačega kraja, kjer je kasneje organiziral številne likovne razstave, predvsem pa pomagal priti v javnost številnim lokalnim amaterskim slikarjem; razstavljal je tudi sam, samostojno in skupinsko.

Kot amaterski likovni kritik je objavjal številne ocene (mdr. o Tinetu Kosu, Miri Pregelj, Majdi Kurnik, Aristidu Zorniku, Lojzetu Zavolovšku, Lojzetu Ojsteršku, Marjanu Vodišku, Antonu Hermanu, Veri Svetina, Venčeslavu Košenina idr.; največ je seveda spominskih zapisov o življenju in delu rojaka

Ivana Napotnika; izdelal tudi njegovo posmrtno masko.) Nepregledno število njegovih publicističnih vrstic (o Musiju, Vošnjakovih, Hriberniku, Mayerjevih, Kajuhu, Trobejevih, itd), bodisi jubilejnic, srečanj z rojaki, nekrologov ali šoštanskih novic, je raztresenih po straneh Dela, Večera, Prosvetnega delavca, Novega tednika, Kmečkega glasa, Našega časa, Nedeljskega dnevnika, Usnarja, itd.

Je soavtor in urednik knjižice iMesto Šoštanj, Osnovna šola Bibe Roecka in Napotnikova galerija (1972), sodeloval pa je tudi v drugih publikacijah (Hotenja 1988, 1990, idr.).

O toliko majhnih in velikih dogodkih

FOTO: ARHIV

svojega mesta je kaj zapisal, da bo to mesto tudi zaradi tega težje ušlo zgodovinski pozabi.

Za svoje delo je prejel Napotnikovo priznanje (Napotnikove nagrade, ki bi si jo vsekakor zaslužil, pa ni prejel) in l. 1990 Nagrado občine Velenje za življensko delo na področju kulture in prosvete. Svojevrstno obezpečila bo za urejevalca Kojčevevega arhiva tudi širšemu krogu manj znana korespondenca z znanimi slovenskimi kulturniki, slikarji, pisatelji in znanstveniki.

Odkar poznam gospoda Viktorja, se ga drži ime iverčni godrnjaveč, a ker ga skoraj dobro poznam, je zmeraj igodrnjal za kulturno rast svojega kraja, ki je navkljub zgodovini tukaj živečih velikih mož in žena postajal zmeraj bolj anonimni in anemični. Kot prijatelj šoštanske, velenjske in slovenske kulture, kot planinec in član številnih društvenih organizacij in nenazadnje, kot dragocen informator (z ohranjenim neprecenljivim domoznanskim gradivom - za prenekateri dogodek edini dokument ali stara fotografija mesta, za prenekatero življenje od rojstnega lista do obvarovanega nagrobnika ipd.) ohranja gospod Viktor Kojc v svojem srcu, med vsemi nami živimi, zagotovo največji spomin na preteklost Šoštanja. Takšnih ljudi nam je že skoraj zmanjkalo. Zato za njegovih sedemdeset let na zdravje njemu, ki ga hvalabogu še imamo.

(Povzeto iz biografske beležke Iva Stropnika, za kar se mu zahvaljujemo).

DUŠA V JEKLU

Razstava del Ljubomira Melanška

Da je umetnost v naših krajih zelo prisotna, priča dogodek, ki se je odvijal 25. aprila v galeriji Vegrad. Ljubomir Melanšek iz Lokovice je tam prvič razstavil opus svojih skulptur iz železa.

V kulturnem programu je Šoštanjčanka Agata Šumnik - Zgonc odpela Verdijev Spev sužnjev, nato pa se je po uvodnem napovedniku razstava odprla za vse občudovalce umetnosti. Ljubomir Melanšek je s svojo ustvarjalnostjo vkomponiral toge elemente železnih odpadnih konstrukcij v izrazite skulpture življenjskih okostinj in elastičnosti. Z natančno izdelavo in s svojim smislom za estetiko je uporabil za svoja dela različne oblike železnih materialov. Z varjenjem in smiselnim poliranjem ter lakiranjem so nastale svojevrstne stvaritve, ki v očeh občudovalca budi domišljijo. Razstava zajema cikel petnajstih del, ki so nastala v prvi fazi njegovega ustvarjanja. Na začetku se je opredelil za klasično ustvarjalnost, v nadaljevanju pa napoveduje že bolj abstraktne poteze. Razstava bo trajala do 31. maja, v mesecu juliju pa bo svoja dela prestavil v razstavne prostore Gorenja. Če se bo našla možnost, bo poizkusil razstaviti še v Šoštanju, sicer pa se mu odpira široka pot uveljavljanja na umetniški ravni. Na ustvarjalnost Ljubomira Melanška smo lahko šoštanski občani zelo ponosni, saj je nastala na domačih tleh in upam, da bomo to znali izkoristiti.

Peter Radoja

FOTO: ARHIV

DOLGA TRADICIJA

Aktivnosti Šaleškega okteta

Lahko smo ponosni na LIST, pa četudi bo izhajal enkrat mesečno. Še z večjim veseljem ga bomo brali, če bo v njem res tisto, kar se tiče težko pričakovane občine Šoštanj. LIST smo s ponosom prebrali tudi člani Šaleškega okteta, ki kot veste, deluje že dobrih trideset let tako v ožjem, kot širšem prostoru. Veseli bomo, če bo prostor v LISTU namenjen tudi nam. Trudili se bomo, da bomo javnost pravočasno obveščali o naši dejavnosti.

Trenutno prepeva v Šaleškem oktetu devet članov pod strokovnim vodstvom prof. Danice Pirečnik. To omenjam zaradi tega, ker se še širile govornice, da je oktet razpadel. Nazadnje naj navedem tudi nekaj nastopov v prvem kvartalu letos in sicer:

januar - trije kralji v Šoštanju in okolici • februar - modna revija MoZaMo v Ljubljani • marec - pevka revija v Velenju • april - petindvajsetletnica okteta Tosama v Domžalah, jubilejni koncert.

Mip

KULTURA

FRANCOZI NA OBISKU

Gostovanje mladinskega zboru Terpsichore iz Vienne

V dneh od 7. do 10. aprila 1995 se je pri nas mudila instrumentalno-pevska skupina Terpsichore s šolskega zavoda Robin iz mesta Vienne v Franciji, ki je partnersko mesto Velenja. S tem obiskom so mladi Francozi vrnili glasbeni obisk svojim prijateljem iz mešanega pevskega zboru Centra srednjih šol Velenje, ki so bili pred dvema letoma deležni njihovega gostoljubja v Vienne, kjer so imeli pod vodstvom dirigentke Danice Pirečnik dva koncerta. Poleg učencev in učiteljev CSS so francoskim gostom odprli svoje domove tudi pevci in sodelavci osnovne šole Livada iz Velenja. Več kot 60-članski francoski ansambel, ki ga vodi dirigent Bernard Labouyrie, ima dokaj nenavadno zasedbo. Pevec, ki so nekoliko mlajši od svojih slovenskih prijateljev, (najmlajši imajo komaj 10 let) spremlja orkester blok flaut - od največjih, velikih skoraj 2 metra, preko srednjih in malih do najmanjših. Dirigent je za svoja nastopa izbral in priredil različne klasične, pa tudi novejšje skladbe, večinoma sakralnega značaja. Prvi, slavnostni koncert je bil 8. aprila v cerkvi Sv. Mihaela v Šoštanju. Ob številnih obiskovalcih, ki so napolnili cerkev, je bil prisoten tudi župan Šoštanja g. dr. Bogdan Menih s soprogo. Koncerta se je udeležila tudi gospa France de Carlo,

kulturni ataše pri francoski ambasadi v Ljubljani, ki je ob tej priložnosti prvič obiskala Šoštanj.

Francoski pevci so v nedeljo, 9. aprila, sodelovali tudi pri sveti maši v Gornjem Gradu, kar je bilo za vse še posebno lepo doživetje - s pravimi slovenskimi butari-

ci in v prelepem gorskem okolju, kjer je noč pred tem bližnje hribe pobelil zadnji letošnji sneg. Po odličnem kosilu so se gostje podali na izlet v Postojnsko jamo, ki je navdušila tudi tiste, ki so še tik pred odhodom v Slovenijo oklevali, ne vedoč, kam se podajajo. Ob povratku

iz Postojne so si gostje ogledali še našo prestolnico - Ljubljano.

Simpatije in prijateljstva, stkana v teh nekaj dneh, so še eno pričevanje o tem, da za ljudi dobre volje ni ne zemljepisnih ne jezikovnih pregrad.

S.K

FOTO: LOJZE OJSTERSEK

PIŠIMO V NAŠ ČASOPIS

Prerad mano na mizi je časopis. Čisto nov je še in vonj po tiskanju me prijetno ščegeta v nos. Lepo je zložen in vsi vogali so še tesno skupaj. Odpre ga in se potopim med vrstice. Berem z zanimanjem, kajti v tem časopisu iščem utrip našega mesta, naše novo nastale občine Šoštanj. Strani so zapolnjene z voščilom za Veliko noč, referendumom... Ni veliko, ampak začetek je. In začetki so najtežji. Ugotoviti tisto pravo, kar sodi v lokalni časopis, najti prave zanimivosti, zadovoljiti različne okuse; res ni preprosto strniti na štiri strani življenja in delovanja nekega mesta in ljudi v njem. In tudi če ste ob prvem časopisu čutili, da bi lahko bilo v njem še veliko več, zakaj ne bi popestrili druge številke tudi vi. Vsak ima namreč svoje ideje, stališča, gledanja in probleme, zakaj jih ne bi razgnili javno, mogoče zanimajo širši krog. Mislim, da je to izziv in pobuda in da je treba vzeti List občine Šoštanj za svojega, kakor smo vzeli za svojo občino Šoštanj.

Če mene vprašate, sem bila najbolj vesela kulturnega kotička. Kultura pač ni v modi in ob vsakdanjem pehanju za drugimi dobrinami človek na žalost pozablja na svojo dušo. Pozablja, da nas je nekoč odlikovalo skupno druženje, prijateljstvo in prijazen nasmeh. Nasmeh ne stane nič pa si ga vendar preredko podarimo. Pa je vendar kultura nekaj, kar odlikuje človeka in mu daje pečat. In kljub časom, ko materialne dobrine pomenijo več kot vse drugo, ko človek prej podstavi nogo, kot ponudi roko, bi morali vedeti in drug drugega spomniti, da ljudje, ljudje smo pa čisto pozabili biti.

Milojka Komprej

JAZ

Jaz nisem to kar sem
in kar vidite.

In nočem nositi obleke,
ki jo imam na sebi,
ne maram svojega obraza
in nočem imeti več takšnih las.

Rada bi bila to kar sem,
ampak sem pozabila svoj jaz.

Niti ne vem kje,
na kateri postaji je ostal
ko sem se jaz odpeljala dalje.

Milojka Komprej

TUDI GASILCI POJO

XI. srečanje gasilskih pevskih zborov Slovenije

Polna dvorana kulturnega doma v Šoštanju je v soboto, 6. maja 1995, gostila 14 pevskih zborov iz cele Slovenije. Pod skrbno organizatorsko roko lokoviških gasilcev so obiskovalci in izvajalci preživeli res čudovit večer ob poslušanju ubranega zborovskega petja. Za dobrodošlico jih je pred dvorano pričakala naša pihalna godba Zarja. Dvorana se je za to priložnost ponasala z izredno sceno, ki jo je s svojo umetniško roko ustvaril Jože Napotnik po zamisli Jožeta Miklavca.

V uvodnem pozdravnem govoru je predsednik organizacijskega odbora g. Tone Berložnik pozdravil vse prisotne, med njimi župana dr. Bogdana Meniha ter župana sosednje občine Šmartno ob Paki g. Iva Rakuna, častnega predsednika GZS dr. Branka Božiča, predsednika GZS Ernesta Oerija, člana GZS Toneta Korena in druge goste.

Moderatorica Stanka Čremožnik je najprej napovedala moški pevski zbor iz Šmartnega pri Slovenj Gradcu, sledili pa so zbori iz Radoš, Bevč, Prevalj, Raven na Koroskem in Podbrda, ki je posebej navdušil poslušalce s pesmijo Rada Simonitija Na Vipavskem. Nastopili so še zbori iz Lokrova, Zreč, Šmihela pri Novem mestu, Hajdoš, Maribora, Kozjega, ženski pevski zbor Turiška vas, ki je lani pridobil naziv najboljšega ženskega pevskega zboru v Sloveniji.

V zaključni pesmi so gostitelji iz Lokovice pod vodstvom Zdravka Zupančiča odpeli rusko zborovsko Dvenasat razbojnikov ter Adriansko morje Simona Jenka. Posebej je s solo petjem navdušil izredni basist Ivo Atelšek. Na koncu so v dvorani zadoneli glasovi vseh nastopajočih s spremljavo pihalne godbe Zarja pod vodstvom gospodične Martine Volf ter Zdravka Zupančiča.

Lahko rečemo, da se je ta dan v dvorani kulturnega doma odvijal praznik amaterske pevske kulture, ki je navdušil vse obiskovalce. Vse priznanje si zaslužijo prizadveni lokoviški gasilci, ki so, kot že velikokrat poprej, vzorno pripravili prijetni zborovski večer.

Na koncu so organizatorji podelili simbole petja, gasilske peteline, delo priznanega mojstra Valentina Heindla iz Šoštanja. Petelina velikana pa so podelili gasilskemu muzeju Valenci, kjer bo na ogled obiskovalcem.

Peter Radoja

Mešani pevski zbor SVOBODA ŠOŠTANJ je dobitnik bronaste plakete mesta Maribora na državnem tekmovanju Naša pesem 1995

MePZ Svoboda Šoštanj je zborovski sestav, ki je na temeljih šoštanjske pevske tradicije, ki sega v leto 1919, vzniknil leta 1969. Zbor sestavlja v tej pevski sezoni 68 pevk in pevcev, predvsem iz občine Šoštanj pa tudi iz sosednjih občin Šmartno ob Paki, Mozirje in Velenje. Skupina je izobrazbeno in starostno neverjetno heterogena, saj je najmlajša pevka stara 16 let, najstarejša pa 57. Združuje nas ljubezen do glasbe in petja. V petju se naši interesi poenotijo. Pripadnost zboru nam pomeni zelo veliko in nemalokdo nam zavida našo enotnost, složnost in prijateljstvo.

V 25. letih obstoja, ta jubilej praznujemo letos, je zbor zamenjal le tri zborovodje, kar predstavlja vsaj v slovenskem merilu rekord redkih menjav. Ob ustanovitvi je bil zborovodja Julij Pačnik, nasledila ga je Danica Pirečnik, sedanja zborovodkinja Anka Jazbec pa ga vodi trinajsto leto. Ko je zbor prevzela je dejala: iKo ne bom mogla dati zboru nič novega, kvalitetnejšega, bom zbor prepustila drugemu. Pevci smo zadovoljni, da ji še ni zmanjkalo idej, sposobnosti in znanja ter upamo, da bo še dolgo tako. Svoje sposobnosti je ponovno, že osmič, preverjala 22. aprila na 14. tekmovanju slovenskih pevskih zborov na prireditvi Naša pesem 1995.

Le-ta ostaja edino zborovsko državno tekmovanje. Nanj se lahko prijavi zbori iz Slovenije in zamejstva. Na tekmovanje se uvrsti največ 25 zborov vseh vrst zasedb, ki se določijo po predhodnih preverjanjih. Tekmovalni program je delno predpisan. Zbore ocenjuje strokovna komisija, sestavljena iz priznanih slovenskih in tujih glasbenih strokovnjakov.

Na letošnjem tekmovanju je tekmovalo v kategoriji mešanih zborov 18 skupin, med njimi tudi priznane skupine kot so Ljubljanski madrigalisti, Obala Koper in drugi. Ti sestavi so polprofesionalni, njihovi člani so notalno pismeni in praviloma solopevci in instrumentalisti.

Bronasto plaketo mesta Maribora, srebrna nam je ušla za borih 1,4 točke od 100 možnih, si štejemo za čast in uspeh ob dejstvu, da smo

praviloma glasbeni analfabeti, da pa imamo srce in dušo, ki gori za petje in pevsko ustvarjanje. V letošnjem programu smo izvajali skladbo skladatelja Igorja Štuha, ki je bila po štiridesetih letih prvič izvajana. Veliko zadovoljstvo skladatelja in občinstva je poplačalo vse dolgotrajne vaje in naša odrekovanja. Ponosni smo, da se uvrščamo med deset najboljših mešanih zborov v Sloveniji. Naši bodoči cilji so usmerjeni v ohranjanje slovenske ljudske in umetne pesmi ter študij tuje literature, s čimer bomo ponovno razveseljevali domače občinstvo, preko meje pa predstavili našo bogato kulturno zakladnico, Slovenijo in naš Šoštanj. Upamo, da bomo lahko še kdaj ponovili Nizozemsko, Italijo, Avstrijo, Madžarsko in morda izpolnili tri leta staro povabilo iz Anglije.

Jožica Ferenc

FOTO: ARHIV

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

Aktivnosti PD ŠOŠTANJ v prvi polovici leta 1995

Planinsko društvo je iz programa za leto 1995 opravilo naslednje izlete in akcije: pohod na Osan-karico, Zdravju naproti na Goro Oljko, Kulturni dnevi in Nočni pohod na Uršljo goro, Arničev pohod na Raduho, Matjažev pohod na Peco. Po trških poteh okoli Šoštanja, Po poteh XIV. divizije, po delu Haloške poti na Donačko goro, pohod Rastke-Travnik-Ljubno. 25. marca smo izvedli občni zbor društva in pregledali preteklo delo ter si postavili nove cilje. V soboto, 27. maja 1995, prirejamo izlet na Golico, ki se koplje v belini narcis. Cena izleta je 1000 SIT. Odhod avtobusa bo ob 6. uri izpred avtobusne postaje Šoštanj. Izlet ni

zahteven in je primeren tako za mladino kot za starejše člane. Običajno je bilo za ta izlet veliko zanimanja, zato vas prosimo, da se prijavite pravočasno. Prijavite se lahko v trgovini Lina in v društveni pisarni na Trgu bratov Mravljak 3 vsak torek in petek od 17. - 19. ure. Tu lahko dobite vse informacije o delovanju društva in izletih. Obveščamo vas tudi, da bo 10. junija vsakoletni pohod na ugasli vulkan Smrekovec. Avtobus bo peljal iz Velenja do Grebenska. Čas odhoda avtobusa bomo navedli na plakatih. Lep planinski pozdrav in nasvidenje na izletih!

Andrej Tamše,
predsednik PD Šoštanj

TURISTIČNO DRUŠTVO V POLETU!

V petek, 28. aprila, je bilo v prostorih galskega doma Šoštanj precej živahno. Turistično društvo Šoštanj je namreč priredilo že dolgo pričakovani občni zbor. Sklic le tega je bil namreč potreben za nadaljnje delo društva v novi občini. Na dnevnem redu je bilo nekaj pomembnih točk. Med njimi izvolitev novega upravnega odbora, katerega člani so: predsednik Rajko Zaleznik, tehnični vodja Peter Radoja, tajnik Branko Valič, blagajničarka Katarina Modrijan, ter Srečko Venišnik, Zdravko Heindl, Jožica Plešnik in Irena Kortnik kot člani nadzornega odbora. V poročilu predsednika in poznejših razpravah je bilo govora o prostorskih težavah, katerih rešitev je pogoj za široko zastavljeno delo. Pestijo jih finančni problemi, saj so doslej za vse prireditve in za svoje delovanje životarili le s sredstvi od sponzorjev in občasnih manjših dotacij krajevne skupnosti. Predsednik sveta občine Šoštanj g. Pečovnik je ob tem zagotovil, da se bo turistično društvo uvrstilo na seznam porabnikov občinskega proračuna, saj so se njegovi člani s svojim delom v zadnjih letih dokazali Šoštanjčanom kot neutrudni garanci, ki so v kraj vrnili skoraj že pozabljeno turistično in zabavno življenje. Razprava se je razvijala tudi v smeri nadaljnega združevanja v Turistično zvezo Velenje. Člani društva so bili mnenja, da bi se le-ta po novem

imenovala Šaleška turistična zveza. V svojem planu za leto 1995 napovedujejo v mesecu maju vključevanje pri urejanju trške poti, pomoč pri slovesnosti ob uradnem dvigu šoštanjске zastave, julija bo društvo organiziralo razstavo skulptur Ljubomira Melanška v Kajuhovem domu (kar pa je še v dogovarjanju), julija sodeluje na srečanju objezerskih mest, ki bo v Velenju. Pripravljajo tudi turistični koledar z motivi Šoštanja ter informativno tablo. Zavzemali se bodo tudi za ureditev par-ka pri Kajuhovem spomeniku. Poizkušali ga bodo tudi poimenovati. Pripravljajo se na Šoštanjsko noč, decembra pa bodo izvedli že tradicionalni sprejem Miklavža. V sodelovanju z občino bodo pristopili k novoletni okrasitvi mesta, v februarju 96 pa bodo ponovno organizirali Pusta šoštanjškega, ki prerasča v prireditev širšega pomena. Člani društva imajo še veliko idej, kako oživeti kraj, vendar je to v največji meri od poslušanja občanov in sredstev, ki jih bo za to namenil proračun naše občine. Na koncu so bili člani deležni vse pohvale za svoje nesebično delo, ki ga opravljajo zgolj ljubiteljsko, brez honorarjev in so kot takšni za zgled. Ob zaključku pa so si vsekakor pošteno zaslužili skromno zakusko, ki so jo čudovito in domiselno pripravile članice in žene članov. Turizem v naši občini torej ne bo zamrl.

Peter Radoja

PRIPIS UREDNIŠTVA

V prvi številki lista občine Šoštanj je bila ob članku POSTPUST objavljena fotografija s pustnega karnevala v Šoštanju, ki je nastala v režiji Fotostudija EmAco Šoštanj. Fotografija je bila pomotoma podpisana napačno. Avtorju g. Saliju Čuševiću se za napako opravičujemo.

ROKOMETAŠI SE NE DAJO

Veterani Šoštanja zmagali v Izoli

V sklopu praznovanja 1. maja so se veterani RK Šoštanj udeležili 3. mednarodnega turnirja v rokometu za Rodinov memorial v Izoli. Na njem je sodelovalo 5 ženskih in 10 moških ekip iz Slovenije in Hrvaške. V predtekmovalju so premagali Zagorje in Krmelj. Kot zmagovalci v svoji skupini so se v finalu pomerili s starim rivalom, ekipo Branik 66, in

ga po borbeni igri premagali z rezultatom 12:9. Igrali so: J. Hajsek, J. Javornik, M. Stvarnik, I. Vačovnik, S. Vačovnik, D. Melanšek, I. Vajdl, A. Skok, M. Klemenčič, J. Silovšek, Rudi Lesjak, Robi Lesjak, A. Blagotinšek, posebej blestel pa je A. Skornšek. V končni razvrstitvi so naši veterani prejeli pokal za zaslužen osvojen 1. mesto. Drugi je

bil Branik 66, tretje pa Zagorje. Veterani Šoštanja na podobnih turnirjih sodelujejo že vrsto let. Med njimi so se do osamosvojitve Slovenije udeleževali turnirja veteranov Jugoslavije v Umagu ob praznovanju 29. novembra. Leta 1993 je izolski klub Sport Maestral prvič organiziral sedaj že tradicionalni Rodinov memorial. Bartol Rodin je bil znan

primorski športni zanesenjak, profesor telesne vzgoje, rokometni igralec in kasneje tudi trener.

Rezultati turnirja kažejo dobro uigranost naših veteranov, ki so s svojo rutino kos vsakršnim nasprotnikom. Že na prvem turnirju so osvojili 2. mesto, na drugem, l. 1994, pa tretje.

Veterani Šoštanja

FOTO: ARHIV

ODPRTO PRVENSTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V NAMIZNEM TENISU

Društvo upokojencev Šoštanj je 22. aprila v telovadnici OŠ KDKajuha organiziralo 3. odprto prvenstvo republike Slovenije za upokojence in upokojenke v namiznem tenisu. Posamezno je 29 športnikov tekmovalo v dveh kategorijah: moški do 60 let in nad 60 let. Sedem tekmovalk pa je igralo v enotni starostni skupini. Tekmovalce so tudi moške in mešane dvojice. Upokojenci so prišli iz Celja, Maribora, Ljubljane, Trziča, Brezic, Mozirja, Velenja in Šoštanja.

Za športnike upokojence je najvažnejše sodelovanje, druženje in medsebojno spoznavanje, seveda pa ne gre zanemariti tekmovalnih rezultatov. V kategoriji moških do 60 let je v finalnem dvoboju za prvo mesto D. Stankovič (LJ-Bežigrad) premagal domačina T. Leberja. Tretji je bil Š.

Naraglav (MB-Tabor). V kategoriji moških nad 60 let je bil najboljši J. Terkaj (LJ-Bežigrad), drugi V. Fašmon (MB-Tabor), tretji pa T. Dimič (LJ-Siška). Med ženskimi je bila najboljša M. Orešič (MB-Tabor), druga M. Glavač, tretja pa B. Meža (obe Šoštanj). Najboljši moški par sta bila Terkaj/Stankovič (LJ-Bežigrad), druga sta bila Naraglav/Jurij (MB-Tabor), tretja pa

Kastelic/Leber (Šoštanj). Pri mešanih dvojicah sta se v finalu pomerila domača para. Dvojica Kastelic/Meža je premagala par Leber/Glavač. Tretja sta bila Jurij/Orešič. Šoštanjčani so se izkazali z lepimi športnimi dosežki, hkrati pa so prejeli številne pohvale za izvrstno organizacijo.

U. M.

FOTO: B.M.

OD LIPE DO LIPE

Vsako leto ob krajevnem prazniku, 9. maju, se Topolščani odpravimo na pohod Od lipe do lipe. Slovenci smo si lipo izbrali za narodni simbol, saj številne lipe že stoletja kljubujejo viharjem nad slovenskimi domačijami. Tudi Topolšica se ponaša s številnimi mogočnimi drevesi, še posebej pa velja omeniti Vodovnikovo lipo, ki je državni dendrološki spomenik.

MeM

TOPOLŠICA 50 LET POZNEJE

O ureditvi spominske sobe in parka

Umirjeno naselje v zelenju, ki ga med drugim spoznamo po brezskrbno sprehajajočih se gostih termalnega zdravilišča, je pred dobrim tednom doživelo veliko predstavo.

Svečanost ob petdesetletnici nemške kapitulacije je torej bila (kakršna je pač bila) in s tem je bila naloga organizatorjev prireditve uspešno zaključena.

Čas, v katerem je operativni odbor vso zadevo izpeljal, je resnično občudovanja vreden, saj se lahko meri le z uspešnostjo nekdanjih "horuk" delovnih akcij ob obiskih pomembnih voditeljev, ki so, še ne dolgo tega, prihajali v Velenje.

FOTO: EDI VUČINA

"POT, KI VODI V DREVO"

Tradicija "jurišev" na zastavljeni cilj (rok) se s tem ohranja (zadnji podobni akciji smo bili priča na dan predvolilnega molka ob otvoritvi Cankarjeve ulice v Velenju). Takšna hitrost izvedbe določenega opravila pa ima običajno tudi svoje slabe strani. V primeru topolške svečanosti so to posegi v park, ki so ga ob prelomu stoletja uredili dunajski zdravniki, ko so postavljali temelje zdraviliški dejavnosti (takrat so ga na Dunaju predstavljali pod imenom "Warmbad Schönstein").

Široke peš poti iz betonskih plošč, ki so v parku ostale po končani svečanosti, so v veliki meri preoblikovale park. Ali so poti speljane ustrezno, so mogoče preširoke, je izbran primeren material in ali je izvedba dovolj kvalitetna, so sicer vprašanja, ki se postavljajo sama od sebe. Odgovori pa pravzaprav, dokler za poti niso izdana ustrezna dovoljenja, niso smiselni.

Brez ustreznih dovoljenj se je pričelo tudi urejanje sicer zanimivo zasnovane spominske sobe, katere otvoritev je bila na dan svečanosti. Tudi porušitev spomenika pred stavbo osnovne šole in postavitve novega v parku sta potekali na podoben način (hitro in brez ustreznih dovoljenj). Za nameček pa si je "črno" gradbišče ogledal sam predsednik države.

"PARK, DAN PO PROSLAVI"

Takšen način dela po načelu, da cilj (državna proslava) posvečuje sredstvo (gradnja brez dovoljenj), seveda skriva tudi svoje slabosti. Prav tako načelo je bilo, kot vemo, tipična značilnost režima, ki je v Topolšici pred 50. leti kapituliral.

Pomenljiva je tudi primerjava dogodkov, ko je prav v času brnenja gradbenih strojev v topolškem parku, v Velenju potekala otvoritev razstave natečajnih rešitev za velenjski "Sončni park". Razstava o ureditvi parka je bila postavljena v prostorih istega kulturnega centra, ki je koordiniral gradnjo v Topolšici. Izbira idej za ureditev parka preko natečajnih rešitev je seveda pravo nasprotje načinu urejanja, ki smo ga lahko opazovali v Topolšici.

V primerih, ko gre za poseganje v prostor, se uvrščam med zagovornike dobro premišljenih rešitev, ki se nato uskladijo skozi izdano ustrezno dovoljenje. Zgovarjanje na pomanjkanje časa večinoma, posebej pa v tem primeru, ne more upravičiti izvršenih dejanj. Tudi za svečanost, in predvsem za posege v park v zvezi z njo, bi se organizator moral pravočasno pripraviti in dogovoriti. Če malce cinično premislim, je bilo časa za pripravo na tak dogodek točno pol stoletja.

Edi VUČINA "SLEDIVI DELOVNE AKCIJE"

FOTO: EDI VUČINA

NAŠE CERKVE

CERKEV SV. FLORIJANA V FLORJANU

Cerkev z imenom Sv. Florijana se na tem kraju prvič omenja l. 1480. Stoji na nekdanjem prostoru gradu Kacenstein, ki je bil porušen l. 1439. Po cerkvi je okoliško naselje dobilo ime Florjan (do nekaj let nazaj je bil Sv. Florijan).

V začetku 17. stol. je bila cerkev onečaščena, verjetno zaradi pretepa ob kakšnem cerkvenem shodu. Zato je ljubljanski škof Hren cerkev ponovno posvetil l. 1612.

Hrenov naslednik, škof Scarlichi, v svojem vizitacijskem zapisniku iz l. 1631 omenja, da je v cerkvi en sam oltar, ki je posvečen Sv. Florijanu. V drugi polovici 17. stol. je cerkev dobila sedanjo zunanjo obliko. Na podbojih glavnega vhoda je letnica 1669.

Cerkev je precej prostorna, v prezbitერიju obokana, v ladji pa ima lep lesen karetni strop, ki je ves poslikan z ornamentami - v enem polju je letnica 1775. Glavni oltar je iz l. 1688 - kip Sv. Florijana pa je iz l. 1869. Stranska oltarja, Sv. Uršule in Sv. Antona padovanskega, sta iz l. 1859. Kulturno zgodovinskega pomena je še prav posebej gotski kip Žalostne Matere božje s še dvema gotskima plastikama iz začetka 15. stol. Cerkev ima tudi gotski kelih iz 16. stol.

Na pevskem koru so Hoerbigerjeve orgle iz l. 1844, ki so bile v to cerkev prestavljene l. 1938, iz župnijske cerkve Sv. Elizabete iz Slovenj Gradca. V rdečem zvoniku sta dva zvonova.

Zunanjsčina cerkve je v dokaj slabem stanju in je nujno potrebna obnove.

Jože Pribožič

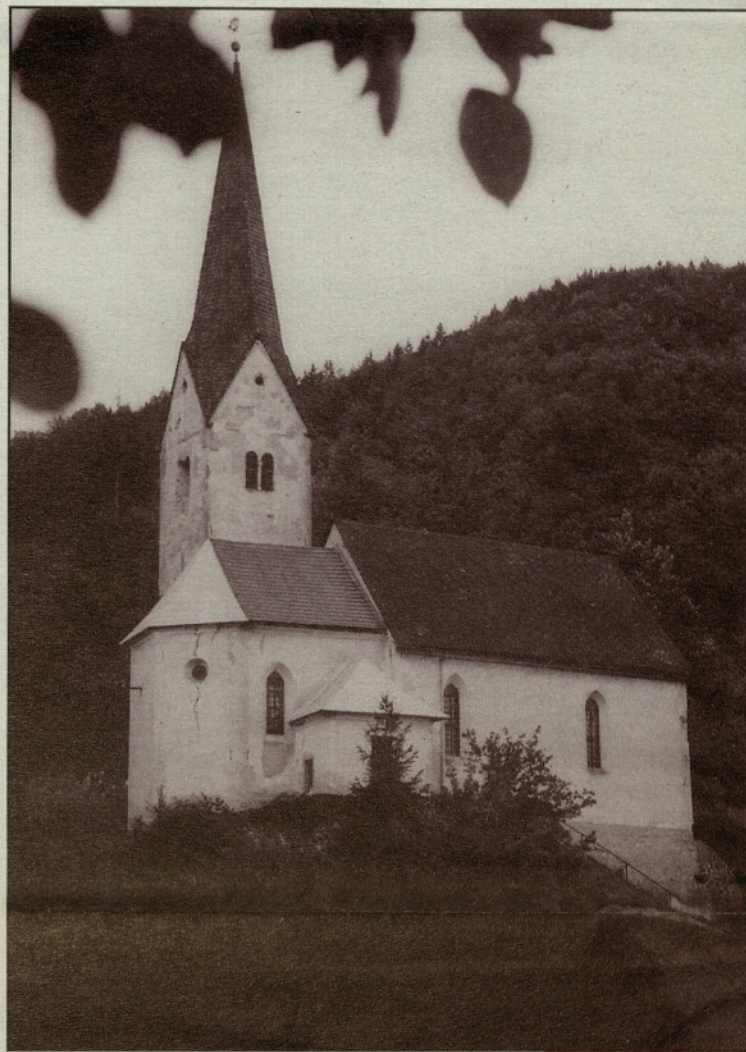

FOTO: PETER MARINŠEK

NI RES, RES JE!

• Ni res, da je v tej rubriki vse res, ampak mnogi mislijo, da je vse, kar ni res. • Ni res, da to rubriko pišejo člani uredništva, ampak je res, da jo prepisujejo s ceste. • Ni res, da sta Marijan Vrtačnik-Cigler in Milan Kopušar člana iste politične stranke, ampak je res da sta se oba zelo trudila, da statut občine ne bi bil sprejet. • Ni res da v svetu občine Šoštanj ni nobenega direktorja, ampak je res, da noben direktor nima časa priti na sejo, ko se sprejema statut. • Ni res, da na seje sveta občine ne vabijo novinarje, ampak je res, da je Milena Krstič Planinc že dvakrat omogočila pričetek dela svate občine Šoštanj. • Ni res da bi imel g. Srečko Meh svojo policijo, ampak je res, da ima policija ovadbe velenjskega župana. • Ni res, da je združena lista glasovala za statut občine Šoštanj, ampak je res, da njeni člani mislijo, da so v vrstah strank slovenske pomladi tudi njihovi tajni člani. • Ni res, da so helikopterji pristajali v parku pred spominsko sobo v Topolšici, ampak je res, da je projektant prenove mislil, da bodo • Ni res, da je Vlado Vrbič direktor gradbene firme, ampak je res da je nadzornik črnih gradenj. • Ni res, da Peter Rezman ovaja črnograditelje urbanistični inšpekciji, ampak je res, da je F. P. njega ovajal v Piceriji Cigler. • Ni res, da so v krajevni skupnosti Šoštanj zažgali vso dokumentacijo o najemnjaju bazena v prejšnjih letih, ampak je res, da letos spet iščejo najboljšega najemnika bazena. • Ni res, da je občina Velenje prodala Grajsko planino, ampak je res, da bi morala zanj dobiti 15 milijonov za dograditev telovadnice v Šoštanju. • Ni res, da v sosednji mestni občini nimajo več referentov za krajevne skupnosti, ampak je res, da referenti ne vedo, kje je meja njihove občine. • Ni res, da je velenjski župan obljubil krajevni skupnosti Ravne 200 milijonov za ceste v letu 1995, ampak je res da so velenjske financarice namenile za to leto 123 milijonov za celo bivšo, torej za vse tri nove občine skupaj.

FOTO: MARKO MARINŠEK

6. aprila 1995 je bil na obisku v Šoštanju doktor Jože Pučnik, eden od ustanoviteljev Socialdemo-kratske stranke Slovenije. V vili Široko smo številni obiskovalci prisluhnili njegovemu zdravemu političnemu razmišljanju.

MAPS
AVTOPREVOZNIŠTVO IN SERVISI
p.o. VELENJE

NAROČILNICA

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA: 1000 SIT

NASLOV: LIST OBČINE ŠOŠTANJ, p.p. 4, 63325 Šoštanj

Izdaja: OBČINA ŠOŠTANJ

Naslov: Trg svobode 12, tel.: (063) 881-396

Trg svobode 12, p.p. 4, 63325 Šoštanj

V.d. odgovornega urednika: PETER REZMAN

Urednik fotografije: PETER MARINŠEK

Oblikovanje: MARKO MARINŠEK

Lektoriranje: URŠKA MENIH

Tisk: MARGINALJA

Po mnenju Urada vlade RS za informiranje št.: 4/3-12-177/94-23/36 spada

List občine Šoštanj med proizvode iz 13. točke tarifne številke 3 prometnega davka.